

[Morten Lange.]

foranstaltningerne kan gennemføres nogenlunde klart og administrerbart, og hvor de selvfølgelig til gengæld koster en masse penge, og det må vi jo se at finde en positiv afvejning af. Men derudover er der jo en ganske enorm mængde af det, jeg vil kalde den lille daglige forurening. Hver enkelt af os har jo sin egen lille forureningsvirksomhed et eller andet sted. Meget få af os er helt uskyldige, og de fleste er altså små syndere.

Vi havde engang her i Danmark en meget smuk kampagne imod skovsvin. Det var et eller andet om, at det ikke var pænt at smide æggeskaller i naturen. Hvis man går i de danske skove i dag, vil man opdage til sin store undren, at kampagnen virkede. I dag smider man faktisk i ringe grad den slags ting. Skovsvineriet er taget af, og det skyldes velsagtens bl. a. en bevidsthedsforstærkelse igennem en kraftig kampagne. Jeg tror, at vi kan nå langt med en kommende lovgivning imod de store forureningskilder i retning af at løse en række af de store brændende spørgsmål på området; men imod den lille forurening, som på mange måder er ganske overordentlig betydningsfuld, idet den er så omfattende og rammer en mængde af de vigtige, primære kilder til almindelig renhed i naturen, tror jeg, vi må sætte ind med en almindelig, folkelig kampagne. Jeg håber, at en eller anden passende institution på et eller andet tidspunkt vil tage et initiativ af den art. Det er særdeles tiltrængt.

Hvad angår forslaget videre behandling, ja, så var det måske rimeligt at pege på, at vi i folketingets udvalg for forsknings- og videnskabskontakt, der netop har arbejdet med spørgsmål af denne type, har tænkt at tage spørgsmålet op til en mere samlet behandling i løbet af slutningen af denne samling, og det ville være særdeles rimeligt, hvis man henviste det her foreliggende forslag til forskningsudvalget, således at også dette forslag kunne indgå i udvalgets betragtninger. Det ville, så vidt jeg kan bedømme, være den mest rationelle måde at behandle det på, i og med at emner af ganske tilsvarende karakter netop agtes taget op af forskningsudvalget, og det sker på en henstilling fra det sidste udvalg i folketinget, der arbejdede med lignende sager, hvor vi netop

fandt, at det var den rimeligste ting, at vi henviste til forskningsudvalget at tage videre aktion i sagen. Det betyder ikke, at nogen af disse sager vil blive glemt.

Svend Haugaard: Det radikale venstre er velvilligt over for, at der nedsættes én sagskyndig kommission til undersøgelse af forureningsproblemet, men vi er betydelig mere skeptiske over for forslaget om de tre. Det er vort indtryk, at det, det drejer sig om her, er at få samordnet fremfor at få spredt de igangværende initiativer og i det hele taget at få sat noget mere fart på. Vi har længe været af den formening, at noget sådant var påkrævet, men vi var vidende om, at Dansk Ingeniørforening havde en undersøgelse i gang, og afventede derfor betænkningen herfra. Da denne kom nu i foråret, havde vi ordlyden klar til et forslag til folketingsbeslutning om en videregående undersøgelse; men da fru Lis Groes stillede spørgsmål til ministeren om det samme emne og ministeren svarede forholdsvis positivt, fandt vi det rimeligt, at ministeren fik en passende frist til selv at tage yderligere initiativ. Nu er så liberalt centrum kommet med forslaget. Det ændrer naturligvis ikke vor principielle stilling, men vi har jo også hørt af ministeren, at han i hvert fald er opmærksom på spørgsmålet og vil arbejde videre med det.

Jeg kan tilføje, at vi er indstillet på, at det i høj grad er et nordisk og måske også på mange måder internationalt spørgsmål, og vi har da også foranlediget, at det blev rejst i Nordisk Råd.

Der er ikke tvivl om, at problemet trænger sig stærkt på, og det vil komme til at gøre det i endnu højere grad i tiden fremover. På en række områder vil det være muligt at gennemføre foranstaltninger til forbedring af forholdene uden alt for store udgifter; i andre tilfælde vil økonomien lægge meget alvorlige hindringer i vejen for en tilfredsstillende løsning. Men det vil afgjort være mest rationelt og økonomisk lettest overkommeligt, hvis der tages hensyn til forebyggelse allerede på støj- og forureningskildernes planlægningsstadium. Vi må derfor snarest muligt i gang med lovgivning herom og selvfølgelig især med den nødvendige forudgående undersøgelse.

Hvis der skal ske en gruppeopdeling,